

بررسی ابعاد سلامت از منظر آموزه های علوی

مهديه شهرکی^۱

چکیده

یکی از راههای رسیدن جوامع به مفهوم اصلی سلامت، برخورداری از سلامت معنوی است. سلامت معنوی جامعه علوی به مفهوم ارتباط سالم انسان با عالم معنا و حرکت او در مسیر قرب الهی با ابزار توحید و معاد باوری، وارستگی و بندگی خداوند است. امیر المومنین (علیه السلام) تمدنی متعالی پایه ریزی کرد که هدف آن نجات انسان در تمامی عرصه های مادی و معنوی، بود. بنابر این هدف از انجام این پژوهش، بررسی ابعاد سلامت معنوی در آموزه های علوی با استفاده از روش توصیفی و مطالعات کتابخانه ای بوده است. نتایج یافته های تحقیق نشان داد. آموزه های علوی رابطه محکمی بین ایمان و سلامت معنوی وجود دارد به گونه ای که از دیدگاه حضرت (علیه السلام) خاستگاه سلامت معنوی قلب یا روح و نفس انسان است که در کنار جسم او قرار دارد و در عین حال، دارای شخصیت و هویت مستقلی است. همچنین از دیدگاه امام علی (علیه السلام) تقوا و خویشنداری عامل مهم سلامت افراد است. همچنین ایشان عفو و گذشت و پرهیز از کینه توزی از مردم را وسیله ای برای حفظ سلامتی معنوی می دانند.

واژگان کلیدی: معنویت، آموزه های علوی، سلامت.

^۱. حوزه علمیه زینبیه (سلام الله علیها)، شهرستان: زهک. شماره تماس طلبه: ۰۹۹۴۴۰۹۰۰۱۹.

امروزه بسیاری از مشکلات روانی و گاه بیماریهای جسمی ناشی از فقدان بُعد معنوی سلامت در افراد است؛ به عبارت دیگر، یکی از زمینه های عمده ی بیماریهای روانی و عوارض جسمی آن، احساس پوچی و بیهودگی است که این احساس، از نبود معنویت و سلامت معنوی حاصل می شود. پایبندی به اصول اخلاقی، هدفمند بودن زندگی، روحیه تعاون و توجه به مسائل معنوی باعث کاهش اضطراب، تزلزل روحی و عوارض ناشی از آن میشود. از اینرو، تقویت جنبه ی معنوی وجود انسان در کنار سلامت جسم و روح به سلامت جامعه نیز کمک خواهد کرد. به همین دلیل، سلامت معنوی در دین اسلام از اهمیت خاصی برخوردار است؛ زیرا از دیدگاه اسلام فلسفه زندگی، حرکت تکاملی انسان است، فردی که در این مسیر حرکت می کند، از سلامت روانی و معنوی برخوردار است و به هر مقدار که از این مسیر فاصله می گیرد، از معیارهای آرمانی سلامت دور است. بی تردید، آموزه های علوی در تعریف سلامت معنوی و راه های نیل به آن تأثیر مهمی دارد. در واقع، یکی از اهداف ادیان الهی، تأمین سلامت روانی انسان است.

در واقع، کلام امیرمؤمنان علی(علیه السلام) خزانه ی معرفت و نهری از انهار بهشتی است که بر زبان نگین آفرینش جاری گشته است و دریای بیکران علم الهی را با اذهان کوچک و ناتوان آدمیان پیوند داده است. کلام ایشان کهکشان درخشانی از آسمان علم و معرفت است که بدون شک تا واپسین روز عالم، انسانهای تشنه ی حکمت در اعماق ژرف آن فرو خواهند رفت و به انتهای آن نتوانند رسید. سیره حضرت(علیه السلام)، فرهنگ زیستن در اوج سلامتی و سعادت و پرواز بر بالهای آرامش تن و روان تا اصول به مبدأ و مقصد آفرینش و گلستان روح افزای بی رنج و بی اضطراب الهی است. گوهری که به ما می آموزد که چگونه باید زیست تا همواره در سایه سار سلامت و به روزی آرمد تا به سرمنزل مقصود رسید.

۱. تعاریف و مفاهیم

الف. مفهوم سلامت

سلامت به معنای بی‌عیب شدن، امنیت، رهایی یافتن، رستگاری، عافیت، نجات، خلاص شدن از بیماری، شفا، صلح و آرامش می‌باشد. از نظر ابن سینا صحت و سلامت ملکه یا حالتی است که هر یک از جوارح و اعضای انسانی کار مربوط به خود را درست انجام دهند.^۱ سازمان جهانی بهداشت در تعریف سلامت چنین گفته است: «سلامت عبارت است از تأمین رفاه کامل جسمی، روانی و اجتماعی، نه فقط نبودن بیماری و نقص عضو، به این ترتیب کسی که صرفاً بیماری جسمی نداشته باشد، نمی‌توان فرد سالمی دانست؛ بلکه شخص سالم کسی است که از سلامت روح نیز برخوردار بوده و از نظر اجتماعی نیز در آسایش باشد.^۲

ب. مفهوم معنویت

«معنویت حاکی از تمایل روحی انسان برای جستجوی معنای زندگی از طریق ارتباط با امر قدسی است» و معنوی چیزی است که منسوب به معنی، باطنی و حقیقی است.^۳ «امروزه طیف وسیعی از تعاریف برای معنویت وجود دارد. از عالی‌ترین رابطه انسانی تا جستجوی یک معنای وجودی، تا بعد متعالی انسان، تا نظرات و رفتارهای شخصی که حس تعلق به یک بعد متعالی یا چیزی فراتر از خود را بیان می‌کند.» «این واژه از کلمه لاتین spiritus به منی نفس از ریشه spirare به معنی دمیدن با نفس کشیدن می‌آید. در ترجمه‌های لاتین عهد جدید spiritualis شخص معنوی کسی است که زندگی‌اش تحت امر یا نفوذ روح القدس یا خداست.^۴»

پ. مفهوم سلامت معنوی

سلامت معنوی در لغت به مفهوم امنیت حقیقی، آرامش باطنی (روح) و اصطلاحاً به حالتی گفته می‌شود که فرد یا جامعه از ارتباطی سالم با عالم معنی و حیات حقیقی برخوردار باشند.^۵ تاریخچه سلامت معنوی در اسلام با

۱. تهنوی، کشف اصطلاحات الفنون و العلوم، ج ۲: ص ۱۷۲۶

۲. طاهری، مقایسه جهت گیری دینی و جنسیت در بین دانشجویان دختر و پسر، ص ۳۲

۳. عمید. فرهنگ عمید، ص ۱۲۲۶

۴. وولف، روانشناسی دین، ص ۳۸

۵. امیدواری، سلامت معنوی؛ مفاهیم و چالش‌ها، ص ۱۷

تاریخ اسلام و نزول وحی عجین است. «از نظر قرآن، معنویت پایه تکامل است»^۱. در فرهنگ قرآن خاستگاه سلامت معنوی قلب است و تعبیر قرآنی حیات طیبه (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَى؟ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً نَّحْل: ۹۷) و قلب سلیم (إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ صافات: ۸۴) از مصادیق آن است. سلامت معنوی در فرهنگ اسلامی یک نگاه زیرساختی، حد اکثری و غیر ابزاری است و در عرض سلامت جسمی، دربرگیرنده تمام ابعاد زندگی است. در این نگاه درمان جسمی بیماران فقط یک بعد از سلامت معنوی است و در واقع سلامت معنوی در خدمت همه ابعاد سلامت جامعه است. و جدای از آن دارای هویت و شخصیت مستقل است.^۲

در الهیات اسلامی رابطه معنویت و سلامت به نحوی کامل مضبوط و ثبت است. براساس معرفت اسلامی معنویت گوهر اصلی دینداری، پایه سلامتی جسم و روح و زیربنای عبادات و روابط اجتماعی است.^۳ بر پایه فرهنگ انسان ساز اسلامی آلودگی به گناه و رذالت‌های اخلاقی و باصطلاح بیماری دل در مقابل تقوای دل و سلامت معنوی مطرح است و انسان سالم در تعریف اسلامی آن علاوه بر معیارهای شناخته شده مجامع علمی روز، آراسته به آرایه‌های معنوی و به دور از آلودگی‌های روحی و از جمله گناه است.^۴

ت: مفهوم سلامت در آموزه های علوی

امیرمؤمنان، امام علی (علیه السلام)، از سلامت با واژه های همچون سلامت، عافیت و صحت یاد می کند و درباره جایگاه والای آن می فرماید: «الْوَقَايَةُ أَمْنٌ مِّنَ السَّالَمَةِ»، هیچ چیز همچون سلامت انسان را از هرگونه آفت و عارضه نگهداری نمی کند.^۵

ایشان در حدیث دیگری می فرماید: «لَا لِبَاسَ أَجَلٌ مِّنَ الْعَافِيَةِ» جامه ای برای انسان گرانقدرتر از جامه سلامتی نیست. در این کلام سلامتی پاکی از عیوب، گناهان، بیماریها و رهایی از آسیب و آفات بدنی و روحی را فرا گرفته است.^۶ حضرت علی (علیه السلام) درباره جایگاه صحت در مراتب نعمتها می فرماید: «الصِّحَّةُ أَفْضَلُ النِّعَمِ».^۷

^۱. مطهری، گفتارهای معنوی، ص ۲۵۸

^۲. ابوالقاسمی، مفهومشناسی سلامت معنوی و گستره آن در نگرش دینی، ص ۴۵

^۳. محقق داماد، مقومات معنوی سلامت در الهیات اسلامی، ص ۴۱

^۴. اصفهانی، آئین تندرستی، ص ۴۱۹

^۵. ابن شعبه الحرانی. تحف العقول عن آل الرسول، ص ۹۳

^۶. مجلسی. بحار الانوار الجامعة لدرر اخبار الائمة الطهار علیه السلام، ج ۷: ص ۲۸۳

^۷. آمدی تمیمی، غررالحکم و دررالکلم، ص ۵۶

همچنین در سنجش سلامتی جسم و روح فرموده اند: «كَيْفَ يُغْتَرَّ بِسَلَامَةِ جِسْمٍ مُّعْرِضٍ لِأَلْفَاتٍ». بدنی که همیشه در معرض حوادث و آفات است چگونه میتوان به سلامتی همیشگی آن مغرور و مطمئن گردید؟ بدیهی است که سلامت جسم انسان هر لحظه احتمال دارد گرفتار بیماری و آفت گردد بیماری و سلامتی نباید انسان را فریب دهد و از فراهم کردن زاد و توشه غافل سازد بلکه انسان باید از سلامت روحی، معنوی و اخروی که پایدار و بی آفت می ماند شادمان شود.^۱

بر اساس سخنان حضرت (علیه السلام) واژه «سلامت» با دو واژه «صحت» و «عافیت» مترادف است؛ با این تفاوت که سلامت و عافیت برای سلامت روح و جسم به کار می رود، اما صحت فقط ناظر بر سلامت جسمانی و تندرستی است؛ براین اساس اهمیت سلامت نسبت به صحت بیشتر خواهد بود و انسانی سالم است که هر دو بُعد سلامت (روح و جسم) را دارا باشد، اما می بایست به این امر توجه داشت که این دو لازم یکدیگر نیستند؛ بدین معنا که ممکن است فردی از نظر معنوی انسان سالمی باشد، اما به دلیلی جسم او معیوب باشد و برعکس ممکن است فرد از سلامت جسمی برخوردار باشد، اما فاقد سلامت معنوی باشد. در این صورت آنچه در سعادت انسان ارزشمند است سلامت معنوی او است؛ بنابراین زمانی که از انسان سالم در آموزه های علوی سخن به میان می آید، مراد هر دو بُعد سلامت است؛ زیرا جسم و روح را نمی توان از یکدیگر تفکیک کرد. آنان که سلامت روح را در بی اعتنائی به سلامت جسم می جویند، مانند کسانی هستند که آبادانی آخرت را در ویرانی دنیا طلب می کنند. بدون شک، سلامتی جسم با سلامتی روح فرد در ارتباط است؛ اما چون پرداختن به هر دو بعد سلامت از عهده این نوشتار خارج است در ذیل تنها به تفصیل ابعاد مؤثر بر سلامت معنوی بررسی می شود.^۲

۲. ابعاد سلامت در آموزه های علوی

موضوع سلامت در کلام امیرالمومنین (علیه السلام) به نحوی مورد توجه است که تأمین کننده ابعاد گوناگون سلامت جسمی و سلامت معنوی، سلامت اجتماعی، سلامت روانی می گردد. به عبارتی نگاهی یکپارچه و وحدت گرایانه به حقیقت وجود انسان دارد به این معنا که در عین اینکه به ابعاد مختلف سلامت توجه می کند انسان را حقیقتی واحد می داند که دارای مراتب وجودی متعددی است به تبع این نگرش ضمن پذیرش ابعاد گوناگون سلامت در انسان آن را به هم پیوسته و متأثر از هم میداند؛ در همین خصوص امام علی (علیه السلام) در مورد شدت به هم پیوستگی ابعاد مختلف سلامت می فرماید: «أَلَا وَ إِنَّ مِنَ الْبَلَاءِ الْفَاقَةَ، وَ أَشَدُّ مِنَ الْفَاقَةِ مَرَضٌ

^۱. لیثی واسطی، عیون الحکم و المواعظ، ص ۳۸۴

^۲. آمدی تمیمی، غرر الحکم و درر الکلم، ص ۵۹

نتیجه گیری

سلامت معنوی یکی از ابعاد چهارگانه سلامت در انسان است که سازمان جهانی بهداشت آن را در کنار ابعاد جسمی، روانی و اجتماعی قرار داده است. بی توجهی به سلامت معنوی سبب بروز بیماری های جسمی و روانی و اجتماعی می گردد که ناشی از احساس پوچی است. از سوی دیگر مطالعات متعددی نشان می دهد که پرداختن به امور معنوی در پیشگیری و درمان بیماری ها و کنترل علائم بیماری و درد موثر است. از آنجا که سلامتی معنوی به ابعاد غیر جسمانی می پردازد لازم است که از دیدگاه منبع وحی و در کلام پیشوایان معصوم (علیه السلام) به آن پرداخته شود، به گونه ای که رفتارهای اختیاری انسان متناسب با نسبت به خدا، فرد، جامعه و طبیعت به درستی ظهور پیدا کند و موجب تعالی افراد جامعه گردد. در دین اسلام و در کلام امام علی (علیه السلام) نیز به سلامت معنوی و ابعاد آن اشاره شده است. در نهج البلاغه معیار های سلامت معنوی به صورت مختلف مورد اشاره قرار گرفته است که از میان آنها می توان به گشاده رویی با مردم، دوری از خشم و غضب و نیز بخشش و عفو دیگران، پیشی گرفتن در کارهای نیک، انفاق، تقوا و ترس از خدا را نام برد که ایشان مورد آخر را داروی بیماری های دل، روشنایی قلب ها، درمان درد های بدن ها، مرهم زخم جان ها، پاک کننده پلیدی های ارواح و روشنایی بخش تاریکی چشم ها، و امنیت در نا آرامی ها، و روشن کننده تاریکی می داند و همچنین در نامه همام ویژگی های افراد پرهیزگار را به طور مفصل بیان می کنند حضرت علی (علیه السلام) در نامه خود به امام حسن (علیه السلام) اشاره می کنند که تقوا سبب سلامتی است.

نتایج این پژوهش برای هر فردی که بخواهد از سخنان امام (علیه السلام) مسیر زندگی توأم با سلامتی معنوی خود را تأمین یا اصلاح کند یا بخواهد معنویت درمانی را آموزش دهد کمک کننده خواهد بود. افراد مسلمان و به ویژه مربیان و متربیان تعلیم و تربیت در انتقال آموزه های نهج البلاغه، می توانند با محور قرار دادن روشهای به دست آمده به تعلیم و تربیت و حتی در آموزش مسائل مربوط به سلامت معنوی کمک گیرند. در پایان به عنوان یک پیشنهاد پژوهشی توصیه می شود ضمن در نظر داشتن چارچوب الگوی سلامت معنوی حاصل از دیدگاه امام علی (علیه السلام) در این مقاله که در الگوی مفهومی سلامت معنوی در نهج البلاغه ترسیم گردید به انجام پژوهشهای کیفی از نوع پدیدارنگاری الگوی سلامت معنوی در عاملان به آموزه های نهج البلاغه و حتی انسانهای که عمل و رفتار آنها مطابق با مضامین قرآن و نهج البلاغه و دیگر آموزه های اسلامی است همت گمارند. همچنین پیشنهاد میگردد، محققان الگوی سلامت معنوی را در ابعاد گوناگون در منابع اسلامی و به ویژه قرآن کریم استخراج و برای مربیان و درمانگران سلامت ارائه کنند.

منابع

*قرآن کریم

*نهج البلاغه

۱. ابن ابی‌الحدید، عبدالحمید. شرح نهج البلاغه، چاپ دوم، تهران: کتاب نیستان. ۱۳۹۳
۲. ابن شعبه الحرانی، ابو محمد حسن بن علی. تحف العقول عن آل الرسول. قدم له و علق علیه، الشیخ حسین العلمی. بیروت- لبنان، مؤسسه العلمی للمطبوعات. ۱۴۲۳
۳. ابوالحسنی، عباس. سیری در نهج البلاغه-شرح نامه ۳۱، تهران: دفتر نشر فرهنگ و معارف اسلامی مسجد هدایت. ۱۳۹۵
۴. ابوالقاسمی، محمد جواد، مفهوم‌شناسی سلامت معنوی و گستره آن در نگرش دینی، اخلاق پزشکی، شماره، ۲۰، از ص ۴۵ تا ۶۸)، ۱۳۹۱
۵. اصفهانی، محمد مهدی، آئین تندرستی، تهران، تندیس، ۱۳۸۴
۶. امیدواری، سپیده، سلامت معنوی؛ مفاهیم و چالش‌ها، پژوهشهای میان رشته‌ای قرآن کریم، شماره، ۱، از ص ۵۸ تا ۱۷۸، ۱۳۷۸
۷. انصاریان، حسین. چهار نعمت قرآن، پیامبر، اهل بیت، عقل، چاپ یکم، قم: انتشارات دارالعرفان. ۱۳۸۸
۸. باقری، خسرو. نگاهی دوباره به تعلیم و تربیت اسلامی. تهران: انتشارات مدرسه. ۱۳۸۷
۹. تمیمی‌آمدی، عبد الواحد بن محمد. غرر الحکم و درر الکلم، چاپ دوم، قم: دار الکتاب الإسلامی. ۱۴۱۰
۱۰. تهنوی، محمد علی، کشف اصطلاحات الفنون و العلوم، ج ۲، بیروت، مکتبه لبنان ناشرون، ۱۹۹۶م.
۱۱. ثواقب، جهانبخش. مبانی و شاخصه‌های حکومت علوی، پژوهشنامه‌ی علوی، سال سوم، شماره ۲. ۱۳۹۱
۱۲. حرانی، ابن شعبه. تحف العقول، چاپ یکم، قم: مؤسسه نشر اسلامی. ۱۳۶۳

۱۳. خان‌بیگی، حمزه. میانه‌روی و اعتدال شاخص وزین تعالیم اسلامی، فصلنامه حبل‌المتین، دوره ۲، شماره ۴ و ۳. ۱۳۹۶.
۱۴. خمینی، روح‌الله. تهذیب نفس و سیر و سلوک از دیدگاه امام خمینی (س)، چاپ سوم، تهران: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، ۱۳۹۱.
۱۵. _____ شرح چهل حدیث، چاپ شصت و سوم، قم: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، ۱۳۹۸.
۱۶. _____ صحیفه نور، چاپ یکم، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی قدس سره. ۱۳۶۳.
۱۷. دلشاد تهرانی، مصطفی. رایت درایت: اخلاق مدیریتی در عهدنامه‌ی مالک اشتر، چاپ یکم، تهران: انتشارات دریا. ۱۳۹۰.
۱۸. _____ ماه مهرپرور. چاپ اول. تهران: نشر خانه اندیشه جوان. ۱۳۷۹.
۱۹. رشاد، علی‌اکبر. دانشنامه امام علی (ع)، چاپ یکم، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۰.
۲۰. شرفی، محمدرضا. جوان و نیروی چهارم زندگی، چاپ یکم، تهران: سروش. ۱۳۷۹.
۲۱. صادقیان، احمد. قرآن و بهداشت روان. مجله تخصصی قرآن و علم. شماره ۲، ۲۹-۹۰. ۱۳۸۷.
۲۲. طاهری، سمیه. مقایسه جهت‌گیری دینی و جنسیت در بین دانشجویان دختر و پسر، پایان‌نامه کارشناسی رشته روان‌شناسی. ۱۳۸۸.
۲۳. طباطبایی، محمد حسین. ترجمه تفسیر المیزان، ترجمه ناصر مکارم شیرازی، چاپ هفتم، قم: بنیاد علمی و فرهنگی علامه طباطبایی. ۱۳۸۶.
۲۴. عظیم‌پور، عظیم. امام علی (ع) در نهج‌البلاغه، چاپ یکم، قم: زمزم هدایت. ۱۳۸۴.
۲۵. عمید، حسن. فرهنگ عمید، چاپ سی و هشتم، تهران: امیرکبیر. ۱۳۹۰.

۲۶. فیض کاشانی، محمد بن مرتضی. راه روشن (ترجمه المحجۀ البيضاء)، چاپ اول، مشهد: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی. ۱۳۷۲.
۲۷. قرائتی، محسن. تفسیر نور، قم: مؤسسه ی در راه حق. ۱۳۷۶
۲۸. قوام، میر عظیم. اصول و روشهای تربیت از منظر قرآن کریم. تهران: انتشارات جمال الحق، ۱۳۸۶
۲۹. کریمی، علی. نظارت و نقد قدرت در حکومت علی(علیهم السلام)، فصلنامه شیعه‌شناسی، سال چهارم، شماره ۱۶. ۱۳۸۵
۳۰. کلینی، محمد بن یعقوب. اصول کافی، ترجمه جواد مصطفوی، چاپ سیزدهم، تهران: گلگشت. ۱۳۷۷
۳۱. لیثی واسطی، علی بن محمد؛ عیون الحکم و المواعظ (الیثی)، محقق/مصحح: حسین حسینی بیرجندی، قم: دارالحديث. ۱۳۷۶
۳۲. مجلسی، محمدباقر. بحارالانوار، چاپ چهارم، تهران: اسلامیه. ۱۳۸۶
۳۳. محقق داماد، مصطفی؛ مقومات معنوی سلامت در الهیات اسلامی، اخلاق پزشکی، ۱۳۸۹
۳۴. محمدی ری‌شهری، محمد. تفسیر قرآن ناطق، چاپ سوم، قم: دارالحديث. ۱۳۹۰
۳۵. _____ منتخب میزان الحکمه، ترجمه حمید رضا شیخی، چاپ چهاردهم، قم: دارالحديث. ۱۳۹۳
۳۶. مصباح، محمدتقی. به سوی خودسازی، چاپ یکم، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی قدس سره. ۱۳۸۰
۳۷. مطهری، مرتضی. سیری در نهج‌البلاغه، چاپ پنجاه و هشتم، تهران: صدرا. ۱۳۹۴
۳۸. _____ گفتارهای معنوی، قم، صدرا، ۱۳۶۷
۳۹. معارف، مجید؛ قاسمی حامد، مرتضی. کارکردهای عقل در نهج‌البلاغه، پژوهش‌های قرآن و حدیث، سال ۵۰، شماره ۲. ۱۳۹۶

۴۰. مکارم شیرازی، ناصر. اخلاق اسلامی در نهج البلاغه، چاپ چهارم، قم: نسل جوان. ۱۳۹۲

۴۱. _____ پیام‌های امیرالمؤمنین علیه السلام، چاپ یکم، تهران: دارالکتب الاسلامیه. ۱۳۸۵

۴۲. نراقی، احمد بن محمد مهدی. معراج السعاده، چاپ پنجم، تهران: طوبای محبت. ۱۳۸۹

۴۳. نهج البلاغه. ترجمه محمد دشتی، چاپ سیزدهم، قم: انتشارات مشهور. ۱۳۸۰

۴۴. وولف، دیوید. ام. روانشناسی دین، ترجمه: محمد دهقانی، تهران، رشد، ۱۳۸۶